

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring af Lov af 20de November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 235 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1565).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraf og det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren (A. Thomsen): Dette lille Lovforslag har været til Forhandling i tre Samlinger. Naar det har været saa længe, inden dette Lovforslag er kommet frem fra Lønningsudvalget, maa jeg maaské udtale, at det ikke er, fordi det har saa vidtrækkende Følger, at man ikke kan overse dem, og heller ikke fordi der i Udvalget har været Uvilje over for de Bestillingsmænd, hvis Pension man ved dette Lovforslag søger at faa forbedret. Men det har jo været saaledes hidtil, at der er blevet forelagt hvert Aar en hel Del Lønningslove, og det kan jo ikke nægtes, at efter som det gaar med Lovgivningsarbejdet, navnlig saaledes, at Skatteborgerne maa vente for-gæves det ene Aar efter det andet paa Reformen af deres Skattevæsen, har man ikke stor Lyst til at vedtage Lønningslove. Derfor mener jeg, det er blevet saaledes, at Flertallet i Lønningsudvalget har stillet sig lidt tilbageholdende over for Forslag om Lønninger. Der er her i Tinget, som i de foregaaende Aar saaledes ogsaa i Aar, talt mange kønne Ord for Underofficererne og andre Bestillingsmænd, som Lovforslaget vedrører, og jeg kan for mit Vedkommende fuldt ud tiltræde de Udtalelser, der ere komne frem. Jeg mener ogsaa — og saaledes har Udvalget da ogsaa set paa det i sin Helhed — at denne Klasse Bestillingsmænd er af dem, der ere forholdsvis lavt lønnede. Det er altsaa en Klasse Bestillingsmænd, med Hensyn til hvilke man ikke særlig skulde have noget imod at for-

bedre deres Lønnings- eller Pensionsforhold. Men da Lønningsudvalget i Aar kom til at tage denne Sag op til alvorlig Behandling og blev klar over, at den skulde gennemføres, kom den Tanke straks til Orde i Udvalget, om det ikke var rigtigt at pensionere de paagældende efter almindelige Pensionsregler i Stedet for efter de særegne Pensionsregler, som gælde for disse Bestillingsmænd. De pensioneres nemlig i Henhold til Reglerne i Lov af 20de November 1876, medens de almindelige Pensionsregler her i Landet findes i Lov af 24de Februar 1858. I Loven af 20de November 1876, hvor der tales om Pensionering af Underbefalingsmænd, menige og ligestillede i Hæren og ved Søværnet, er det bestemt, at der for 20 Aars Tjeneste gives i Pension 30 pCt. af den faste Pengeløn med et Tillæg af 100 Kr. for andre Indtægter. Ved Lovforslaget har Regeringen søgt at faa det ændret derhen, at der skulde gives 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af Lønninger efter 20 Aars aktiv Tjeneste. Men, som sagt, Udvalget har ment, at det vilde være heldigere, om man gik over til at pensionere dem efter de almindelige Pensionsregler dog med nogle Modifikationer, og det er det, vi have tilladt os at foreslaa i Ændringsforslaget. Udvalget har altsaa der foreslaaet, at den Klasse Bestillingsmænd, her er Tale om, skal pensioneres efter Reglerne i Lov af 24de Februar 1858, dog saaledes, at den pensionsberettigede Indtægt bliver den samme som forhen efter den gældende Pensionslov af 20de November 1876. Tjenestetiden er derimod beregnet efter Loven af 24de Februar 1858, dog saaledes, at den aktive Tjenestetid afkortes med 10 Aar. Naar man ved, at en Del af de Folk, her er Tale om, kan være i aktiv Tjeneste fra det 18de Aar, vil man kunne sige sig selv, at det gaar ikke an at regne alle Tjenesteaaarene med til Pensionsberegningen. De ville jo saa i en forholdsvis meget ung Alder kunne opnaa højeste Pension. Derfor ere vi efter Samraad med den højtæredede Finansminister blevne enige om fra Tjenesteaaarene for aktiv Tjeneste at fradrage 10 Aar, men Udvalget har saa ment, at det vilde maaské forvolde nogen Uret over for nogle af dem, især for dem, der